

TORONYIRÁNY

XVIII. 39.

2024. szeptember 29.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 26. vasárnap

Elvándorlók és menekültek világnapja

Beszélhetünk-e az emberek iránti szeretet hatékonyságáról? Teljesült-e Krisztus kérése, hogy meglegyen bennünk az a szeretet, amellyel az Atya tekint a Fiúra? Csak azt válaszolhatjuk, hogy a teljesség csak az üdvösség állapotában valósul meg. A földön minden feladat marad. Számunkra az az erény, amit meg akarunk valósítani, illetve amibe beleviszük képességeinket, hogy eredményt érjünk el. A földi szeretet csak ritka esetekben jelent kölcsönös megértést és megnyugvást. Talán csak akkor, ha az érzelmek feledtetik a további célokat. Az emberek közötti igazi szeretet inkább jóakaratból, türelemből, tervezésből, megbocsátásból és a viszonzás várásából áll. Az Istentől kapott szeretet is csak akkor hatékony bennünk, ha ezek az összetevői. Krisztus nem azt a szeretetet tette erénnyé, amely felénk sugárzik, hanem azt, amelyet nekünk kell gyakorolnunk. S ez a meglátás eligazít bennünket a hatékonyság kérdésében is. Addig panaszkozhatunk arról, hogy nincs szeretet a világban, amíg mi várjuk a szeretetet és melegében fel akarunk frissülni. Annak a szeretetnek a jelenléte azonban, amely adni akar, tőlünk függ. Ezt nem akkor kell gyakorolni, amikor arra méltó emberek vannak körülöttünk, hanem amikor egyáltalán emberek vannak körülöttünk. Éppen ott kell jót akarni, türelmesnek, vidámnak, megbocsátónak, szolgálatkésznek lenni, ahol ezek az erények hiányoznak. A szeretetet tudatosan bele kell vinni az emberi közösségbe, különben magától csak az ösztönös elkülönülés, érdek, s önzés jelentkezik.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Szám 11,25-29** Isten nem csak a hivatalos vezetőket, hanem bárkit reszesíthet karizmatikus erőben.
- Jak 5,1-6** A nagy vagyon és a hatalom önző birtokosai a leölés napjára hízlalják szívüket.
- Mk 9,38-43.45.47-48** Aki őszintén jót tesz, ha intézményileg nem is tartozik hozzánk, velünk van.

A Jézushoz való tartozás, illetve a botránkoztatás büntetése

Az előző jelenethez kapcsolódik három mondásor, amelyeket János apostol Jézushoz intézett kérdése vezet be. Az első mondásor a Krisztushoz tartozás kérdéskörét tárgyalja (39-42), a második a botránkoztatásról és annak büntetéséről szól (43-49), a harmadik pedig az élethez nélkülözhetetlen sóról (50). Az egyes mondáscsoportokat nem tényleges tartalmi rokonságuk, hanem fogalmi érintkezéseik kapcsolják össze. A Jézus nevében hívők megdöbbennek azon, hogy valaki Jézus nevében csodát tesz – nélkülük. A kicsinyek botránkoztatása egyszerre utal az előző szakaszban említett gyermekekre, ugyanakkor továbbvisz a botránkozás témájához is. Végül a botránkoztató büntetése az örök tűz, amely a sóhoz hasonlóan megmutatja, mi tartós és mi nem – ugyanakkor a só a hitben kítartók példaadó életének is jelképe. Zebedeus fia, János, kérdést intéz (vö. 13,3köv.). Úgy tűnik, valaki Jézus nevét mintegy mágikus formulaként használta, mégpedig pozitív eredménnyel. János azt is elmondja, hogy a tanítványok már eljártak az ügyben, csak mintegy Jézus jóváhagyását vagy legalábbis utólagos véleményét kéri az ügyben. A kólúein – „megtilt, visszatart, akadályoz” ige a 10,14-ben is előfordul, a tanítványok ott fizikailag „távol tartják” a gyerekeket Jézustól, míg itt a szó verbális tartalmára is gondolhatunk, miszerint „megtiltották” az illetőnek, hogy eljárás módját folytassa. A 39. vers még Jézus közvetlen válasza erre a kérdésre, a 40. vers inkább általános elvként, a perspektíva közmondásszerű tágításaként értelmezhető a 41. pedig még távolabbra visz, s a tanítványok és környezetük kapcsolatának pozitív értékelését nyújtja. Jézus meglehetősen „toleráns” viselkedésmódot ajánl, mégpedig abban az értelemben, hogy aki megtapasztalta a „névében”, vagyis a személyével való összeköttetésben rejlő erőt és lehetőséget, bizonyára nem fogja nyilvánosan, vallási értelemben gyalázní, vagyis „kárhozzatni” az ő személyét. A szakasz öszvetségi előzménye a Szám 11,26-29, amely Eldadnak és Medadnak a találkozás sátrától független profétálásáról, illetve Mózes megengedő magatartásáról szól. A 40. vers továbbmagyarázza az előző álláspontot. Arra tanít, hogy létezik egyfajta pozitív semlegesség az evangélium üzenetével kapcsolatban. Lehet, hogy ez pusztán csak megengedi Jézus működését, de már ezzel is segíti térnyerését. Máté és Lukács a mondást másként hagyományozza át (Mt 12,30; Lk 11,23). Ők azt hangsúlyozzák, hogy Jézus az egyetlen, akiben üdvösség van, s akit ezért követni érdemes.

A 41. vers viszont még az előzőnél is pozitívabb, bár továbbra is kívülről jövő hozzáállást mutat: ha valaki egy kevés jót is tesz azokkal, akik „Krisztuséi”, ünnepélyes ígéretet kap arra, hogy majd jutalmat nyer. Sem a jutalmazó, sem a jutalom nem meghatározott, de nyilván Istenre gondolhatunk, akire támaszkodva Jézus ünnepélyes ígéretet ad. A benne hívő közösség értékesnek tudhatja magát, mert Krisztus nevében jön össze, nevében hisz, és neve által Isten jószágának eszköze is a világban.

A 41. vers többes szám második személyű alakkal még Jézus hallgatóságát szólította meg, ezzel szemben a 42., bár bevezetése az előző verssel szinte teljesen megegyező nyelvtani fordulattal él, immár valaki másról beszél, mégpedig a „kicsikről, akik hisznek”. A külvilág nemcsak „pozitív semlegességgel”, nem is csak valódi jó szándékkal tekinthet a Jézusban hívőkre, hanem ellenük is fordulhat. A botránkoztatás (szkandalidzó) eredetileg azt jelenti, hogy valakinek az útjába követ tesznek, amiben megbotlik. A botrány tehát botlást jelent, mégpedig elsősorban a hit útján, amelyre Jézus vezet. A mondas párhuzamos az előzővel: nemcsak a hasonló nyelvtani alak miatt, hanem azért is, mert mindkét vers a „jelenlétkelen dolog – jelentős következmény” sémára épül. Innen a 36-37. versre visszatekintve pedig újra úgy látjuk, hogy a gyermek, akit Jézus az ölébe vett, megmutatja a hívő Isten előtti helyzetét is. Jézusnak gondja van a gyerekekre, most pedig újra egy jelentéktelennek látszó hívő az, akinek sorsára Isten különleges figyelmet fordít. A botránkoztató viszont malomkövet, szó szerint: „szamárkövet”, vagyis a samár által hajtott malom követ kapná a nyakába, nemcsak valami kisebbfajta, kézzel is megmozdítható súlyt, hanem biztos halált okozó büntetést jelent. Jézus nyilvánvalóan túlzó képet használ, bár hallgatói ismerhettek hasonló, ténylegesen megtörtént eseteket (Josephus Flavius Ant. XIV. 15,10 ír olyanokról, akiket a tóba fojtanak).

A 42. vers ugyan kifejezetten még nem állítja, de valószínű, hogy a „jobb lenne” összehasonlítás alapja itt is, mint a következő négy versben végig, a kárhozatra jutás. A kárhozatnál még az is jobb, ha ilyen drasztikus megoldásokat keres valaki, talán a bűn elkerülésére, talán bűnbánatának kifejezésére. Egyfelől Jézus ismét túlzó képeket használ, illetve nem konkrét viselkedési normákat, hanem azok értékalapját fogalmazza meg. Másfelől az itt használt képek olyan büntetéseket sorolnak fel, amelyek Jézus korában létező fenyegetések voltak, bár főként rabszolgákra vagy háborús helyzetre alkalmazták őket (vö. Josephus Flavius Vita 34, 35; Bell. II.21,10: Kleitosznak saját kezét kell levágnia, hogy a másikat megmentse). A szem, a láb és a kezek tisztaságára utal Jób könyve is (31,15-7), ahol az ártatlan Jób ugyan igazságát vallja, de bűnössége elképzelhetetlen esetére minden büntetést kész magára vállalni. A botránkozás alapja ebben az esetben nem valamilyen külső személy; nem is arról van szó, hogy az ember rossz hatást tesz a környezetére. Azzal az esettel is szembe kell nézni, hogy az ember belső megosztottságot szenved, saját „tagjai” fordulnak ellene annak az útnak, amelyre vállalkozott (vö. Róm 7).

A 43., 45. és 47. versek szerkezete megfelel egymásnak. Ha egy testrész botránkoztat, vagyis bűnbe visz, elzár az evangéliumtól, meg kell semmisíteni. Jobb nélküle az „életre” (43. és 45. vers) vagy az „Isten országába” (47. vers) bejutni, mint vele együtt a Gyehennára vettetni. Az élet és az Isten országa megfelel egymásnak, míg ellentétük a kárhozat helye, a Gyehenna. Öszövétségi szövegek tanúskodnak arról, hogy a Gé-hinnomban, vagyis Hinnom völgyében tiltott vallási cselekmények, köztük emberáldozatok is történtek valaha (2Krn 28,3; 33,6; Jer 7,31; 32,35), s ezt a helyet Jézus korában már a pokol vagy a kárhozat szinonimájának tekintették (vö. pl. 1Hén 27,2: „Ez az átokkal sújtott völgy az örökre átkozottaké”). A kárhozat helyét (bár kisebb szövegvariánsokkal) mindhárom részlet, mint „olthatatlan tüzet” jellemzi, a harmadik pedig – immár Izajás próféta utolsó versének (66,24) idézetével – a férgek is utal. A túlvilági bűnhődés elképzelését a világi élet megszűntének, a halálnak jellemző képei segítik.

Martos Levente

Nem leszek ideges! (19.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyhítelek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

1. Haragvási hajlam

A haragvó vérmérsékletről akarunk beszélni, s ezért különösképpen az appetitus irascibilis, a kedélyvilág harci készültsége lebeg szemünk előtt, mely azonnal működésbe lép, amint az ember valamilyen szellemi vagy érzéki életértékét érzi veszélyben forogni. Az appetitus irascibilis, az önfenntartási ösztön egyik hatalmas fegyvere. Ebben az érzelmi készültségben a harag a kedélyvilág alaphangulata. Az értelem még fel sem ismerte tisztán az ellenséget, a kedélyvilágot máris megbolygatja az öntudatlan félelem. Az ember bizalmatlansággal áll valamilyen dologgal, vagy személlyel, vagy eseménnyel szemben. Gyakran látjuk, hogy gyermekek minden igazi ok nélkül elutasító magatartást tanúsítanak új helyzetek, vagy új személyek előtt. Így a felnőttek is, ha először találkoznak ismeretlen emberrel, azonnal vonzást, vagy taszítást éreznek, még mielőtt egy szót is beszéltek volna az illetővel. Egészen másképpen ítélünk meg rokonszenves embereket, vagy eseményeket. Ellenszenves embernél könnyen veszünk rossz néven egészen ártatlan szavakat vagy cselekedeteket, megbántódunk, csendben és titokban haragszunk, bár értelmünk semmiképpen sem magyarázza meg védekező magatartásunkat. Az a sötétkamra, az a titkos laboratórium, amelyben a saját énünk féltése minden lehető támadás kis árnyékát meglesi, képét kidolgozza, az öntudat alatti világ. Minél érzékenyebb a lélek és mechanizmusa, amúgy is az érzőidegek, annál finomabb, érzékenyebb a félelem komplexuma.

Az idegesség lényege éppen az érzelmi erők érzékenységében rejlik, úgyhogy az embert az ezzel kapcsolatos benyomások elhamarkodott, egyoldalú, túlzott képzetekre ragadják. Félelem és nyugtalanság éppen az érzelmeik túl erős izgalmának termékei. Elhomályosítják értelmünket, bénítják akaratunkat. De semmi sem izgatható oly könnyen az ideges emberben, mint éppen a védekezés érzelmei a maguk izgató, nyugtalan félelmeivel, s egy látszólag igazságos dolog iránti látást megzavaró buzgalmával. Egy mellőzés, egy figyelmen kívül hagyás, egy ellenvélemény, egy kis sikertelenség, egyetlen kis kő is elég ahhoz, hogy az ideges embert felizgassa s lehangeltséget, ellenszenvet, haragot, nehezteletést váltson ki lelkében.

Vannak ideges emberek, akikben a haragos, elégedetlen hangulat meg sem szűnik soha. A harag ilyenkor krónikus betegséggé válik, s a legjelentéktelenebb dolgokra, eseményekre vivődik át. Vannak, akik ezen a szemüvegen mindent másképpen látnak, mint ahogy kellene. Mint valami mérges házörző kutya, minden embert megugatnak. Már az egészséges ember sem tud mindig uralkodni haragvó vérmérsékletén, a túlérzékeny ideges ember azonban csaknem mindig elragadtatja magát és lehangeltségében, gyűlöletében legnagyobb bajokat okozza.

Vannak ideges természetek, akik állandóan védekeznek, mentegetik magukat, anélkül, hogy bárki is támadná őket. Ezekben a haragvó tényezők ragadták magukhoz a vezetést, s elnyelték bennük a jobb ösztönöket.

A modern ember ideges ingerlékenysége mindenekelőtt a haragvó vérmérséklet elharapózásában fejeződik ki. Az izgalom fertőz. Ha egy kutya dühösen ugat, a szomszéd kutya is ugatni kezdenek, anélkül, hogy tudnák miért. Dühös rosszkedv, beteges bírálgatás, felkorbácsolt osztálygyűlölet teszik a mai embert boldogtalanná. Mintha Isten átengedte volna haragjának, s vaksággal büntetné őt. Ideges feszültségben úton-útfélen úgy érzi, hogy függetlenségi eszményeit veszély fenyegeti, s végzetes lelkiállapotba sodródik.

A gyermekek megharagszanak szüleikre, ahogy azok a legcsekélyebb dolgot kívánják tőlük. Jámbor fiúk, lányok félredobnak minden tiszteletet, nyíltan és kíméletlenül bírálgatják szüleik véleményét, keserűen, keményen beszélnek róluk, mintha igazságtalanságot követnének el velük szemben, ha véleményük nem egyezik az övékkel. A szülők viszont nem mernek rászólni gyermekeikre még akkor sem, ha tudják, hogy igazuk van, annyira félnek haragiuktól. A gyermekek egyre-másra kifakadnak, s azt hiszik, hogy Isten tudja, milyen férfiasak és önállóak, ha szüleiknek megmondják véleményüket.

Jámbor emberek, akik a világért sem mulasztanának el valamilyen ájtatosságot, és nem egy jótékonyági egyesületnek tagjai, mindenben találnak valami bírálni valót. Sem Isten, sem pápa, sem császár, sem püspök, sem lelki vezető – senki sem elég jó nekik. Mindent bírálgatnak, mindent szétszednek; nem az ügy lebeg szemük előtt; a fontos, hogy beteges elkeseredettségük zsilipjét megnyithassák. Emellett bátor hősöknek tartják magukat, akik kisajátították az ítélkezést, s akik egyedül elég bátrak ahhoz, hogy mindenkinek megmondják az igazat. Ez a beteges magatartás mindenkit megfertőz; egyik ember a másiktól tanulja meg.

Hová vezet mindez? Aki ingerült hangulatában csak az árnyoldalakat látja, s a világosságot már nem veszi észre, vagy elkerüli – nem jön ki a világosságra; ahogy Krisztus mondja – a sötétségben él. Rombol, ahelyett, hogy építene, összetöri másban a hitet, amely pedig múlhatatlanul szükséges ahhoz, hogy a lélek a Szentlelket, Isten világosságát magába foglalhassa. A béke elköltözik a lélekből, eltűnik belőle az öröm, senki sem tudja alárendelni magát, illem és erény lecsökkennek, a szeretet kihűl, az értelem megzavarodik, a gonoszság elszaporodik, megnő a gyűlölet, s az Istentől való elszakadás útja kiépül. „Boldog, aki nem botránkozik meg bennem” – mondja Krisztus a farizeusoknak.

Ha azt mondanók a haragvóknak, hogy nincs igaza, midőn mások hibái és szeretetlenségei miatt felizgatja magát, mert hiszen ő sem tud megbocsátani, bizonyára meglepődnek; az ilyen ember meg van győződve arról, hogy nem mindent az igazság és az igazságosságérzet mond és cselekszik benne. A megsértett ideges önszeretet mindig glóriát von önmaga köré. Szereti elhíttetni önmagával és másokkal is, hogy szent harag lobog benne az igazságtalansággal és a bűnnel szemben, hogy az igazságért, Isten ügyéért harcol. Nem látja be, hogy sokkal nagyobb bűn mások bűnét eltúlozni és ideges ingerültséggel harcolni az ellen, amit elviselni kellene.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Mihály trombitája

A szeptemberi utolsó napsugarak – a még nyári őszből Mihály napjára a régi pásztornépnek a Szent Györgykor elkezdett pásztorolás végét jelezték, a pásztorbér kifizetését, a pásztorfogadás idejét. Hegyi nyájörzöknek meg a farkas ünnepet.

A bércek felől alkonyatkor már dunnaként érkezik a köd, a langymelegben még ringatózik a dús tenyészetű kéküstökű csormolya, amely a hónap valamennyi nemes szentjét köszönti. A költő Csokonai szívesen megénekelte Mihály havát: „Van édes szőlője, van szagos gyümölcse, / Mellyel a sétáló kebelét megtöltse, / Ha a szép virág is olyan kedves maga, / Hát a gyümölcs, melynek íze is van s szaga? / Az ugyan ébreszti, de csak látásunkat, / Ez ízlésünket s véle szaglásunkat, / És így ha a tavasz a leggyönyörűbb rész, / Az ősz meg legjobb is, leggyönyörűbb lesz. / Levegő ege is délután enyhesebb, / A szent Mihály nyara most legkellemesebb.”

Az időben élő a természet, napi élet szakrális perceit sem felejtethi, hiszen maga is része ennek az időnek: „haja őszbe fordulván, lelkében kis virágok nyitnak.” S a poétai sorok a szeptemberben Mihály nevüket ünneplőknek egyaránt egy csokor virág a kertekből: „Mind Mihály, akik itt örvendeznek, / Töltsenek sok szép szerencsés esztendőket. - Éljenek!”

Több éve már: hegyek alatt, ahol Tari Lőrinc Szent Mihály-templomában őseink buzgóságát elevenítettük. E sorok szerzője Orbán Balázs följegyzését idézgette, amely elmondja, hogy nevezetes Csíksomlyón szent beszéd előtt Mihály trombitáját szólaltatták meg hajdan emlékeztetésül a hívőnek a majdani Utolsó ítéletre, s hogy addig erősítsék magukat mindannyian az Ige erejével.

Ha már a hagyomány s a szentség testvériségében járunk, hányszor elnémitott a győri karmelita folyosó Nagy Szent Teréz és Mihály főangyal ábrázoló képének felirata: „Szűz Szent Terézia az önnön szerzetének fiait és leányait eleibe vetette amaz angyalnak, mely kivont fegyverrel az Isten igaz törvényeit az elfordult világnak hirdeti.”

Mikor nem időszerű a jelenet, s hogy valósággal oda kell vetnie az embernek magát az Isten körüli szolgálatot tévőknek. Sokat mondó a név: Michaél: aki az Istenhez hasonló. Eleink így nevezték: Szent Mihály úr; ez utóbbi szó felel meg a honfoglalás előtti pogány szakrális szókincsünkben a törökből jött ar-nak. Innen az arkangyal (úrangyal). Középkori freskós vidéki kis templomainkban is ott áll Mihály, aki az örök Jeruzsálem felé haladó hajóút végén vár a mérleggel. Nagytétény csodaszép szószerének tetején a haldokló Mózes „istápolja” s fölfelé mutat: „Ez a föld, amelyért megesküdtem Ábrahámnak...” A leghíresebb hazai barokk szobrász, Bebo Károly Székesfehérváron a földgömbre állította az arkangyal a Tízparancsolat táblájával...

Zseliz – túl az Ipolyon az Eszterházyak és Franz Schubert faluja, de a historikus művészetben jóval korábbi a Becsei család. Imre ölte meg Zách Felicián Sebe nevű leányát (ki ne ismerné a Zách Kláráról szóló balladát Aranytól), György pedig Károly Róbert vetélytársát, Durazzói Károlyt küldte a másvilágra. A templom freskóján György külön-ítéletét festette meg egy ismeretlen mester. A számonkérésnél jelenlévő angyal (mérleg nélkül) bizonyára Mihály, amint a hegyek alján a Tar község Lőrinc imádságát (?) ábrázoló templomi faliképen is Zsigmond főpohárnoka a Szent Szűz előtt térdel(het), mellette a „kardos angyal”, akit újabb fotón e sorok írója fölfedezett keresztrel a mellén, és ezzel igazolja: a Szent Patrik barlangjában látottakat festette meg Tar Lőrinc az ismeretlen művésszel. Bizonyításra vár mindkettő! Úgy tartják, Szent Johannát is Mihály küldte a hazájáért harcra.

A „főangyali megjelenés” egészen bensőséges pillanata az ókeresztény templomok kapuján a jó Pásztorral való találkozás jelenete.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A szeged-tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia érmepanteonjában elhelyezték Gyulay Endre nemrégiben elhunyt püspök plakettjét. Ötven éve szentelték fel a plébániát. Az évfordulóra való felkészülés első ünnepi alkalmából szeptember 22-én, vasárnap helyezték fel az alkotást. Az érmepanteon több mint 50 bronzplakettből áll, Tóth Sándor Munkácsy Mihály-díjas szobrász- és éremművész készítette több mint 40 éven keresztül. A szőlőfürtként elhelyezett érmekre a szegedi születésű, vagy munkásságukkal Szegeden példaképként állítható személyek portréi kerültek. Ezt a kompozíciót folytatta tovább Fritz Mihály szobrászművész, aki immár a harmadik plakettet készítette el a kétszárnyas kapura. Mostantól minden vasárnap bemutatnak majd egy személyt a templom panteonjának alakjai közül.

Bérmálkozásra felkészítő hittanórákat indít a Belvárosi Plébánia szeptember 29-én, vasárnap 16 órától. Az elsőáldozási felkészítők minden kedden 16 órakor kezdődnek. A jelentkezés módja mindkét szentségi felkészítőre a kihelyezett plakáton és szórólapokon, valamint a plébánia honlapján olvasható.

A Katolikus Központi Alapítvány pályázatot hirdet a 9-15. osztályos, illetve felsőoktatási intézményben tanuló, hitüket gyakorló katolikus fiatalok számára, a Szent Imre ösztöndíj 2024/2025. évi elnyerésére. Az ösztöndíjra pályázni elektronikusan a www.szentimrepalyazat.katolikus.hu felületen lehet október 2-ig. Részletes információk a GFE honlapján található.

Szent Ferenc ünnepére október 1-től három napos felkészítő beszéddel készül az Alsóvárosi Ferences Plébánia, melyeket Lukovits Milán ferences szerzetes, a Mária Rádió műsorigazgatója tart az este 6 órakor kezdődő szentmisék keretében. Szent Ferenc tranzitusát (a mennyei hazába való boldog átköltözését) október 3-án, csütörtökön este a 6 órakor kezdődő szentmise keretében, illetve az utána levő ünnepélyes szertartásban ünneplik meg. A részletes program: Október 1-jén, kedden és október 2-án, szerdán, 18 órakor felkészítő szentbeszéd a szentmise keretében (Lukovits Milán ferences).

Október 3-án, csütörtökön 17.30-kor ünnepélyes zsolozsma, majd 18 órától ünnepi szentmise Kiss-Rigó László püspök vezetésével, homíliát mond Lukovits Milán ferences. A szentmise után a tranzitus megrendítő imádsága Szt. Ferenc ereklyéje előtt imádkozva, a környékbeli papokkal és más szerzetesközösségek tagjaival együtt.

Október 4-én, pénteken 6.40-től reggeli zsolozsma; 7 órától szentmise, 17.30-kor esti zsolozsma, 18 órától szentmise.

A Belvárosi Plébánia szeretettel hívja és várja egyházközségének minden tagját ünnepi búcsú szentmiséjére október 6-án, vasárnap 18 órára a Dómba. A szentmisét a hívek szándékára ajánlják fel. A miseszándékokat a templomban erre előkészített üvegedénybe gyűjtik az ünnepi mise kezdetéig.

Október 8-án, kedden, Magyarok Nagyasszonya ünnepén buszos zárókövet indít a Belvárosi Plébánia Máriaradnára. Részletek a templomban kitett szórólapon és a honlapon (fogadalmitemplom.hu) olvashatók. A részvételi költség 6.000,- forint. Jelentkezni a plébánián, nyitvatartási időben, vagy a sekrestyében, a szentmisék után lehet.

Szegeden rendezik meg az Országos Katolikus Karizmatikus Megújulás 32. Országos Találkozóját október 12-én. Az idei találkozó vezérigéje: „Mivel hisztek, ujjonghattok a megdicsőültek kimondhatatlan örömeivel, mert eléritek hitetek célját: lelketek üdvösségét.” (1Pt 1,8b-9.). Helyszín az Újszegedi Városi Sportcsarnok, részletek a <https://www.mkkm.hu/> oldalon olvashatók.

A Dóm búcsú közösségi napjára várják a szegedieket október 12-én, szombaton délután a Katolikus Házba. A részletekről a templomban kitett szórólapok és a honlapon található információk (fogadalmitemplom.hu) adnak bővebb tájékoztatást.

Házasságra készülő párok számára szervez Jegyes Hétvége címmel programot a Házasság Hétvége nevű katolikus lelkeségi mozgalom Szeged-Szentmihályon október 25-27-én. Az esemény a résztvevő pároknak olyan intenzív lelki felkészülést ajánl, amely lehetőséget ad számukra a szentségi házasság valódi értékeinek és kérdéseinek közös körüljárására, döntésük megerősítésére vagy átgondolására. A Házasság Hétvége lelkeségi mozgalom keretében Thorday Attila esperes-plébános tavasszal három ilyen alkalmat szervezett az ország különböző pontjain, ősszel viszont csak ezt az egyet, azoknak, akik jó időben, nyugodt körülmények között szeretnének készülni a jövőjükre. Jelszavuk: „Az esküvő csak egy nap, a házasság egy életre szól!” Bővebb információ a jegyeshetvege.hu oldalon olvasható. Jelentkezni az alábbi oldalon található űrlap kitöltésével lehet: <https://forms.gle/nCuxbb9uLhPYfHsL7>.

Molnár János festő- és grafikusművész ISTEN – HAZA – CSALÁD című életmű kiállítása november 24-ig, keddtől-vasárnapig 9-17 óra között tekinthető meg a Szegedi Dóm Látogatóközpontban.

26. Nemzetközi Művészeti Verseny, a „Joy of Europe” rajzpályázat nyomán a Szent Ágota Gyermekevédelmi Szolgáltató tehetséggondozásért felelős divíziója meghirdette a vér szerinti családjukat veszített fiataloknak az Európa öröme című rajzpályázatot. Ez tulajdonképpen a nemzetközi megmérettetés előszobája volt. A fiatalok olyan rajzokkal pályázhattak, amelyek szemléltetik az „európaiságot”, az európai összetartozást, vagy hogy mit jelent európainak lenni. A gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekek különbözőképpen értelmezték mindezt, volt, aki a békevágyat, a kulturális sokféleséget, vagy a legnevesebb európai épületeket és szimbólumait mutatta be.

Nógrádi Zoltán, Mórahalom polgármestere és Kiss-Rigó László püspök szeptember 19-én aláírta azt a szerződést, melyben a város hivatalosan átruházta az egyházmegyére azokat a területeket, melyek szükségesek az eredetileg a Szent Gellért Fórum folytatásaként tervezett projektek megvalósításához. Az egyházmegye hat év múlva ünnepli a millenniumát, az 1000 éves fennállását. A millennium előtt az aláírás egy olyan fejlesztést indíthat, ami valóban mindenkinek, Szegednek és Mórahalomnak is a javát szolgálja.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.